

Evangelí del diumenge de la setmana III de Pasqua: “Tu saps que t'estimo”

Evangelí i comentari del diumenge III de Pasqua: “Tu saps que t'estimo”. En contrast amb les tres negacions de Pere durant la Passió, Jesús guareix les seves ferides tot oferint-li tres noves oportunitats de dir-li que l'estima.

Evangelí (*Jn* 21, 1-19)

Després de tot això, Jesús es va tornar a aparèixer als deixebles vora

el llac de Tiberíades. L'aparició va ser d'aquesta manera:

Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs, l'anomenat Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els diu:

—Me'n vaig a pescar.

Els altres li diuen:

—Nosaltres també venim amb tu.

Sortiren, doncs, i pujaren a la barca, però aquella nit no van pescar res. Quan va despuntar el dia, Jesús es presentà a la riba del llac, però els deixebles no sabien que era ell. Llavors Jesús els digué:

—Nois, no teniu res per a menjar?

Li respongueren:

—No.

Ell els digué:

—Tireu la xarxa a la dreta de la barca i trobareu peix.

Tiraren, doncs, la xarxa i no podien estirar-la de tants peixos com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere:

—És el Senyor.

Així que Simó Pere va sentir que era el Senyor, es va cenyir la túnica, l'única peça que duia, i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que només eren a uns cent metres de terra, van arribar amb la barca, arrossegant la xarxa plena de peixos. Quan baixaren a terra, veieren unes brases amb peix coent-s'hi, i pa. Jesús els diu:

—Porteu peix del que acabeu de pescar.

Simó Pere pujà a la barca i va estirar cap a terra la xarxa plena de peixos: eren cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no es va esquinçar. Jesús els digué:

—Veniu a menjar.

Cap dels deixebles no gosava preguntar-li: «Qui ets, tu?», perquè sabien que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igualment va fer amb el peix.

Aquesta fou la tercera vegada que Jesús es va aparèixer als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

Quan hagueren menjat, Jesús va preguntar a Simó Pere:

—Simó, fill de Joan, m'estimes més que aquests?

Ell li respongué:

—Sí, Senyor, tu saps que t'estimo.

Jesús li diu:

—Pastura els meus anyells.

Per segona vegada li pregunta:

—Simó, fill de Joan, m'estimes?

Ell li respon:

—Sí, Senyor, tu saps que t'estimo.

Jesús li diu:

—Pastura les meves ovelles.

Li pregunta Jesús per tercera vegada:

—Simó, fill de Joan, m'estimes?

Pere es va entristir que Jesús li preguntés per tercera vegada si l'estimava, i li respongué:

—Senyor, tu ho saps tot; ja ho saps, que t'estimo.

Li diu Jesús:

—Pastura les meves ovelles. En veritat, en veritat t'ho dic: quan eres jove et cenyies tu mateix i anaves on volies, però quan siguis vell obriràs els braços i un altre et cenyirà per portar-te allà on no vols.

Jesús va dir això per indicar amb quina mort Pere havia de glorificar Déu.

Després d'aquestes paraules, Jesús va afegir:

—Segueix-me.

.....

Comentari

L'escena evoca aquella altra pesca miraculosa, en acabada la qual Jesús

va dir a Pere que hauria de ser pescador d'homes (*Lc* 5,1-11). Aquest nou relat (*Jn* 21, 1-14) prefigura la multitud de pobles que l'apostolat de l'Església guanyarà per a Crist; i en aquesta dimensió eclesiològica s'insereix el passatge següent, que narra el lliurament del primat de l'Església a sant Pere (*Jn* 21, 15-19).

Després de la resurrecció de Jesús, els Apòstols marxen a Galilea segons els havia indicat (cf. *Mt* 28, 10), i Pere reprèn el treball professional. “Abans d'ésser apòstol, pescador. Després d'apòstol, pescador. La mateixa professió que abans, després”, observa sant Josepmaria. “Aleshores, què canvia? Canvia que en l'ànima — perquè hi ha entrat Crist, tal com pujà a la barca de Pere— es presenten horitzons més amplis, més ambició de servei”[1].

Mentre estan bregant al llac, sense obtenir res, algú, a qui els deixebles

no reconeixen al principi, els diu de la riba estant que tirin la xarxa a la dreta de la barca. Ho fan i queden parats de la quantitat i qualitat dels peixos que hi capturen. Qui primer s'adona que és el Senyor és “aquell deixeble que Jesús estimava” (*Jn* 21, 7). És així, comenta sant Gregori de Nisa, perquè “Déu es deixa contemplar pels qui tenen el cor pur” [2].

La pesca va ser molt abundant: “cent cinquanta-tres peixos grossos” (*Jn* 21, 11). Sant Jeroni diu que els zoòlegs grecs havien classificat 153 espècies de peixos en el llac de Tiberíades; en citar aquesta xifra, Joan al·ludiria simbòlicament a la totalitat i a la diversitat de la pesca dels deixebles, anticipant així els resultats de la missió cristiana, que hauria d'arribar a tota mena de persones[3].

En baixar a terra, al costat de Jesús “van veure unes brases amb peix

coent-s'hi, i pa" (*Jn* 21, 9). A part d'aquest episodi, l'única vegada que a l'evangelí de Joan surten brases és a casa de Caifàs, i escalfant-se Pere amb elles van succeir les tres negacions (*Jn* 18, 18-27)-. Sens dubte, quan Jesús li preguntí poc després si l'estima, les brases li portarien el record de les seves infidelitats i, tanmateix, la confiança de comprovar que, malgrat que el Mestre coneix la seva debilitat, hi torna a confiar.

En contrast amb les tres negacions de Pere durant la Passió, Jesús, com a Bon Pastor, guareix les seves ferides tot oferint-li tres noves oportunitats de dir-li: "tu saps que t'estimo" (*Jn* 21, 15.16.17). L'escena canvia bruscament el simbolisme en acabats de menjar el pa i el peix. Jesús s'adreça a Pere i li parla de les ovelles de les quals ha de tenir cura. D'aquesta manera es completa el retrat de la figura de Pere: a més

d'apòstol missioner (pescador), Pere està cridat a ser també model i responsable de la cura pastoral (cf. 1P 5, 1-4; Ac 20, 28). Jesús és l'únic pastor i la tasca de Pere està en continuïtat amb la de Crist: la pastura de Pere neix de l'amor per Jesús. El ramat pertany a Jesús, no a Pere; per això Crist li demana: “pastura els meus anyells” (Jn 21, 15), “pastura les meves ovelles” (Jn 21, 16), “pastura les meves ovelles” (Jn 21, 17) i Pere accepta donar la vida per elles.

Jesús afegeix “quan siguis vell obriràs els braços i un altre et cenyirà per portar-te allà on no vols” (Jn 21, 18), al·ludint al martiri de Pere, que moriria també a la creu, com el Mestre.

[1] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, nn. 264-265.

[2] Sant Gregori de Nisa, *De beatitudinibus* 6.

[3] Sant Jeroni, *Comentari a Ez*
47,6-12 (PL 25,474C).

Francisco Varo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-diumenge-tu-saps-que-testimo/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-diumenge-tu-saps-que-testimo/)
(15/08/2025)